

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 324/2013/4. szám

A Kúria a Dr. Borka Sándor ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a Dr. ... jogtanácsos által képviselt Békés Megyei Kormányhivatal (5600 Békéscsaba, József Attila utca 2-4.) alperes ellen kisajátítási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. január 18. napján kelt 4.K.23.267/2012/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.23.267/2012/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra további - 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A **M.-i** ... helyrajzi számú, kivett áruháza besorolású 1413 m² terület a felperes 1/1 tulajdonában van. A fenti ingatlanra a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. (a továbbiakban: Építtető) vételi ajánlatot tett, majd kezdeményezte annak kisajátítását, mivel a ...-es főút általa tervezett burkolat megerősítési munkálatainak nyomvonala érinti az ingatlant. Az Építtető az eredeti tervek átdolgozását követően kisajátítási kérelmét visszavonta, kérte az eljárás megszüntetését, mely alperesi végzés ellen a felek jogorvoslati kérelmet nem nyújtottak be. Az Építtető a kivitelezés körében megépítette a védőfalat és a szervíz-utat.

A felperes a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 2.§ o) pontja alapján kisajátításra kötelezés iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél, arra hivatkozva, hogy a tulajdonában álló ingatlan rendeltetésszerű használatát az útépítés eredményeként megvalósult helyzet akadályozza, illetve megszünteti.

Az alperes 2012. július 6. napján kelt III-B-003/640-5/2012. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. A határozat indokolásában arra hivatkozott, hogy az Építtető engedély alapján végzi az út korszerűsítését, mely során a felperes ingatlanának igénybevételeire nem került sor, a felperes ingatlanát a közúttal kapcsolatosan közérdekű használati jog, szolgálat, illetve vezetékJog nem terheli, így a Kstv. 2.§ o) pontjában, az 5.§ (1) bekezdés a) és c) pontjaiban, a 3.§ (3) bekezdésében megfogalmazott feltételek nem állnak fenn.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a Kstv. 2.§ o) pontja a perbeli esetben nem alkalmazható, mivel az ott rögzített tényállás nem valósult meg, felperes ingatlanának rendeltetésszerű használatát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett használati, illetve szolgalmi jogok, mivel ilyenek bejegyzésre nem kerültek, nem akadályozzák.

Hangsúlyozta, hogy a beruházás esetében a Kstv. 3.§ (1) bekezdése d) pontjára hivatkozás sem áll meg, mivel az útépítés esetén a 4.§ (2) bekezdésében meghatározott közérdekű célok fennállnak. A kisajátítást a Kstv. 5.§ (1) bekezdése c) pontja alapján a tulajdonos nem is kezdeményezhette, mivel az ott leírt feltételek nem valósultak meg, függetlenül az építkezésnek a felperesi ingatlanra gyakorolt hatásától.

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperesnek az építési tevékenység jogszerűségével, műszaki megoldásaival kapcsolatos érvei a perben relevanciával nem bírnak, miként a közigazgatási eljárás kereteit is meghaladták. Megjegyezte, hogy a felperes a beruházás kapcsán felmerülő kártérítési igényét - megfelelő bizonyítás esetén - polgári perben érvényesítheti.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet ellentétes a Legfelsőbb Bíróság ítélkezési gyakorlatával, a magántulajdon védelme, a birtoklás és használat, a kisajátítás kérdéseiben. Előadta, hogy a tervek nem kerültek módosításra, ezért a korábbi, a kisajátítás szükségességét előidéző körülmények változatlanul fennállnak.

Az építkezés teljes mértékben ellehetetleníti ingatlana használatát, az ott folytatott kereskedelmi tevékenységet. A közigazgatási eljárásban mindezt nem tárta fel a hatóság, holott

kellő körütekintés mellett megállapítható lett volna, hogy az építkezés maga, valamint a szervizút minősége, a vízelvezetés hibái - a használati jog bejegyzésének hiánya ellenére - olyan korlátozást eredményeznek az ingatlan használatában, amelyek a Kstv. 2.§ o) pontjának alkalmazását helyes jogértelmezés mellett megalapozzák.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a Kstv. 2.§ o) pontjában, az 5.§ (1) és (3) bekezdéseiben előírtak továbbra sem állnak fenn, így a kisajátítási cél sem valósult meg. A kisajátítás kivételes módja a tulajdonszerzésnek, a Kstv. rendelkezései éppen az indokolatlan tulajdonelvonást kívánják megakadályozni. Hangsúlyozta, hogy döntése jogszerűségét az elsőfokú ítélet körütekintő vizsgálat után helyesen állapította meg.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta, és a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel a Kúria a következőket rögzíti.

A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes az ingatlana kisajátítását nem kérheti a Kstv. 2.§ o) pontja alapján, mert a felperesi ingatlan használatát jelentősen korlátozó, vagy megszüntető közérdekű használati jogok, szolgalmak nem kerültek bejegyzésre, emiatt felmerülő hátrányok sem realizálódhattak. Így a nem létező bejegyzésen alapuló hátrányok megszüntetése is fogalmilag kizárt. Rámutat a Kúria, hogy téved a felperes akkor, amikor az általa hivatkozott jogszabályhely „helyes” értelmezését úgy képzei, hogy a kisajátítás az útépítéssel járó minden kellemetlenség és hátrány elhárítására alkalmas. A fenti felperesi jogértelmezés oly mértékben kiterjesztő, hogy az nem hozható összefüggésbe a jogintézmény eredeti céljával, a jogalkotói akarattal. A felperes által sérelmezett, az útépítéssel kapcsolatosan esetlegesen felmerülő jövőbeni hátrányok nem szolgálhattak alapul az alperesi határozat jogellenességének megállapítására, vizsgálatuk meghaladja jelen per kereteit, amint

ezt az elsőfokú bíróság helyesen kimondta. Ezért nem volt indokolt a szakértő kirendelése sem, mivel a vízelvezető folyóka, vagy a szervizút kivitelezése kártérítési kérdés, és polgári jogi igény e perben nem dönthető el.

Megjegyzi a Kúria, hogy amennyiben az út használatbavételi eljárása során a felperes igazolni tudja a törvényi tényállás megvalósulását, úgy kérelmét ismételten előterjesztheti.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt részben még le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét - figyelembevéve a lerótt 10.000 forintot - a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2013. október 9.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Surányi József s.k. bíró